

roky svého zaměstnance na míru nároků obdobného zaměstnance státního dosažitelných časovým postupem tehdy, nabyli-li samosprávný zaměstnanec nároků, přesahujících tuto míru, jmenováním. Tato modifikace předpisu § 3 zák. č. 495/1921, který, jak již nahoře uvedeno, postihuje i zaměstnance ve výslužbě, vztahuje se ovšem i na jakékoli úpravy odpočivných požitků samosprávných zaměstnanců, tudíž i úpravy odpočivných platů podle zák. č. 70/1930 Sb. a vl. nař. č. 96/1930 Sb. Předpisem § 212 odst. 2 plat. zák. bylo však pozměněno také nahoře citované ustanovení § 62 obec. statutu města Brna potud, že předpisy, platné pro zaměstnance státní ve výslužbě, pokud se jimi stanoví, že při nové úpravě výslužného jest vycházeti z práv nabytých jmenováním, nejsou pro obec předpisy kogentními, nýbrž pouze dispositivními v tom smyslu, že obci je dáno na vůli, chce-li nebo nechce-li provésti úpravu výslužebních platů svých zaměstnanců, přihlížejíc k právům nabytým jmenováním.

Z těchto úvah nebylo lze stížnosti v žádném směru přisvědčiti.

Č. 11.635.

Stavební právo (Praha): I. Jaký je postup řízení o přehledném regulačním a zastavovacím plánu podle zák. č. 88/1920 Sb.? — II. Plán tento může za okolností býti sdělán také pro jednotlivý dílec celkového území.

(Nález ze dne 2. ledna 1935 č. 24.550/34.)

Prejudikatura: srov. Boh. A 6563/27, 6564/27, 8507/30, 8714/30, 9663/32, 10.836/33, 10.838/33.

Věc: František a Marie V. v Praze-Hrdlořezích proti ministerstvu veřejných prací o přehledný regulační a zastavovací plán.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Vyhláškou z 29. srpna 1930 oznámila státní regulační komise pro hlavní město Prahu s okolím, že, přihlížejíc k ustanovení § 10 zák. z 5. února 1920 č. 88 Sb., vypracovala částečný přehledný regulační a zastavovací plán, kterým se upravuje hlavní komunikace od usedlosti Pražáčky v Žižkově až k území »Za Horou« v Hloubětíně (státní silnice českobrodská) a že podstatnou částí tohoto plánu jest 14 sekčních listů v měřítku 1:720, jeden schematický plán v měřítku 1:5.000 a důvodová zpráva. St-lé podali proti plánu dne 23. září 1930 u státní regulační komise námitky. Státní regulační komise projednala plán a podané námitky ve své schůzi dne 5. listopadu 1930, námitky st-lů zamítla a vypracovaný plán schválila. — Nař. rozhodnutím potvrdilo min. prací podle § 10 zák. č. 88/1920 Sb. předložený mu plán, kterým se upravuje hlavní komunikace (Poděbradovy třídy v Žižkově a státní silnice českobrodské) od usedlosti Pražáčky na Žižkově až k území »Za Horou« v Hloubětíně, procházející územím Praha XI (Žižkov-Hrdlořezy) a Praha IX (Vysočany-Hloubětín) tak, jak se na něm usnesla státní regulační komise dne 5. listopadu 1930. Při tom bylo vysloveno,

že toto potvrzení se týká výhradně jen čar regulačních, šířky a uličních výšek dotčené hlavní komunikace, takže jinak úprava bloků, pokud jest v plánu za účelem orientace zakreslena, jest závazná jen potud, pokud byla pravoplatně schválena již dříve buď podle zák. č. 88/1920 Sb. nebo podle předpisů stav. řádu, a pokud není v rozporu s úpravou komunikace, která se potvrzuje tímto rozhodnutím. — — — — —

Stížnost podaná na toto rozhodnutí uplatňuje proti němu námitky jednak rázu formálního, jednak povahy meritorní.

Po stránce formální vytýká především, že státní regulační komise jest povinna vyhlásiti vyložení vypracovaného přehledného regulačního a zastavovacího plánu u všech úřadoven magistrátu hlavního města Prahy. V nynějším případě však vyhláška v Hrdlořezích vyvěšena nebyla.

Výtka tato jest bezdůvodná již proto, že v době vyložení sporného plánu obec hrdlořezská podle ustanovení zák. č. 114/20 Sb. právně již neexistovala, byvši sloučena s Prahou a s jinými obcemi v jedinou obec se společným názvem Hlavní město Praha. Za účinnosti tohoto zák. nelze tedy již mluvit o obci hrdlořezské jako o obci »příslušné« ve smyslu § 10 zák. č. 88/20 Sb., a to tím méně, že zák. č. 114/20 Sb., jímž obce a osady sousední byly s Prahou sloučeny, neobsahuje normy, která by obec hrdlořezskou aspoň v některých relacích zachovávala při existenci po jejím sloučení s hlavním městem Prahou.

Za tohoto právního stavu nebylo třeba zkoumati, zda st-lé vytýkaným způsobem vyložení přehledného plánu byli nějak ve svých právech zkráceni (srv. Boh. A 9663/32 a 10.838/33).

Vzhledem k dalším formálním námitkám stížnosti, z jejichž obsahu jest zřejmo, že st-lům není zcela jasný postup řízení, předepsaný zák. č. 88/20 Sb. o přehledném regulačním a zastavovacím plánu, nutno předeslati všeobecně toto:

Řízení, které jest o přehledném regulačním a zastavovacím plánu provésti, upraveno jest v §§ 9—11 tohoto zák. Má tři stadia: předběžné, projednací a potvrzovací. Podle § 9, než se přikročí k vypracování plánu podle § 2, mají býti obce jmenované v § 3 vyzvány, aby přání a připomínky své i obyvatelstva k přehlednému plánu zastavovacímu předložily státní regulační komisi ve lhůtě osmi neděl (řízení předběžné). Poté vypracuje tato komise plán, jež veřejně vyloží po dobu 4 týdnů k podání námitek a připomínek u státní regulační komise, která je projedná a učiní o nich i o plánu usnesení, § 10 odst. 1 (řízení projednací). Plán takto projednaný potvrzuje min. prací podle 2. odst. § 10 (řízení potvrzovací). Řízení o plánu zastavovacím není podle těchto předpisů instančně rozčleněno, nýbrž tvoří jediný celek. Usnesení státní regulační komise o námitkách a plánu stává se teprve potvrzením jeho min. prací perfektním aktem, schopným jeviti právní účinky. Teprve v tomto aktu zastavovací plán, komisí přijatý, stává se proti interesentům účinným. Interesenti, podavší námitky proti vyloženému přehlednému plánu po rozumu § 10 zák. č. 88/1920 Sb., nemají nároku na to, aby usnesení, jež o námitkách jejich učiní státní regulační komise, bylo jim intimováno. Vyřízení jejich námitek dostane se jim teprve ve výnosu min. prací, kterým plán se potvrzuje (Boh. A 6563 a 6564/27, 8507/30, 8714/30, 10.838/33). — — — — —

Po stránce meritorní pokládají st-lé za naprosto nepřipustné, aby z celkového upravovacího plánu byl vyňat jen jeden úsek, t. j. silnice českokobrodská, a aby byl řešen nehledíc na přilehlé soukromé pozemky.

Tomuto právnímu hledisku st-lů není však možno přisvědčiti. Nss vyslovil již v nál. Boh. A 6563/27 zásadní právní názor, při němž setrvává i v nynějším sporu, že přehledný a zastavovací plán podle zák. č. 88/1920 Sb. může býti sdělán také pro jednotlivý dílec celkového území, předpokládajíc, že regulativní obsah tohoto dílčího plánu má relevanci pro vytvoření organického městského celku. Je-li tomu tak v konkrétním případě, jest otázkou skutkovou. Že by uvedeného předpokladu pro sdělení sporného přehledného plánu nebylo, stížnost neuvádí a ani právem tvrditi by nemohla, uváží-li se, že tento plán jest vlastně doplňkem již dříve projednaných komunikačních úprav na severní straně českokobrodské silnice v jednotlivých úsecích, na něž se vztahují rozhodnutí zsv-u a min. prací, jež v nař. rozhodnutí jsou citována, takže jest organickou součástí celkové úpravy jedné z důležitých komunikačních tepen Velké Prahy.

Stížnost namítá konečně také, že nař. rozhodnutí porušuje hrubě po každé stránce hospodářskou zásadu, a uvádí, že by bylo nejspřavedlivější a nejhospodárnější, kdyby silnice od své osy byla rozšířena na obě strany po 15 m, po severní straně pak byla vedena na ohradní zeď obecního hřbitova, a kdyby odkopávkou získanou z pozemků č. kat. 176, 177, 149, 151 a 152 se navezly pozemky č. kat. 144/1, 144/2 a 144/3, jakož i že měla by býti zachována fronta levé strany domů čp. 69, 6, 3 a 10, čímž celá úprava stala by se lacinější a mohla by se dříve uskutečniti. Touto námitkou, tak jak je formulována, nevytýkají však st-lé žádné nezákonné poškození svého subj. práva s hlediska § 1 zák. č. 88/20 Sb., jemuž jedině nss jest povolán poskytnouti ochrany. Z jeho revisní kognice jest však vyloučeno, přezkoumávati vhodnost, účelnost neb úspornost úpravy komunikace, obsažené v přehledném regulačním a zastavovacím plánu, jak se toho stížnost touto námitkou domáhá.

Č. 11.636.

Pojištění pensijní: * Pobírání invalidního důchodu podle zákona o požitcích válečných poškozců č. 142/1920 Sb. nevyjímá z pensijního pojištění podle § 2 bodu 7 vl. nař. č. 16/1923 Sb.

(Nález ze dne 3. ledna 1935 č. 23.432/34.)

V ě c: Dr. Julius K. a Josef Š. ve V. proti ministerstvu sociální péče o pensijní pojištění.

V ý r o k: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

D ů v o d y: Výměrem ze 3. prosince 1930 vyslovila Úřadovna Všeobecného pensijního ústavu v Bratislavě, že Josef Š. v zaměstnání u advokáta Dra Julia K. podle zák. č. 89/20 resp. vl. nař. č. 16/1923 a zák. č. 26/29 Sb. podléhal v době od 1. listopadu 1927 do 31. prosince 1928 a od 1. ledna 1929 nadále pensijnímu pojištění, a předsala pojistné